

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמַּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכוונת עין חמד - אגודת ציון

העלון מוקדש לרפואת כל חולי ישראל ובכללם ציון בן צ'חלה

פְּרֻשֶׁת אֲמוֹר - מִבְּחַן הָאָדָם בְּדַבָּרִים קְטָנִים

"וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פְּאֵת שְׂדֶךְ" (ויקרא כ"ג,כ"ב)

מאוד בין האומות, רודפים אותו ומענים אותו. אם אומר, יודע אני ואיני כדאי, כלומר: אני יודע שהם סובלים, והלוואי שאהיה ראוי לסבול עימם - מקבלים אותו מיד, ומודיעים אותו מקצת מצוות קלות ומקצת מצוות חמורות. "ומודיעים אותו עוון לקט שכחה ופאה ומעשר עני וכו' ומודיעים אותו עונשן של מצוות".

והשאלה מתבקשת מאליה, השאלה - מדוע צריך להזכיר לו דווקא לקט שכחה ופאה, הרי אלו מצוות קלות מאוד, להשאיר שניים או שלושה שבולים, ומדוע מקומן כאן בין עיקרי היהדות הנוגעים באיסור כרת ומיתה בידי שמים? אלא, בקושיה עצמה מונחת התשובה: **דווקא בעניינים אלו אדם נבחן.**

כאשר גוי בא להתגייר, מודיעים לו גם את מצוות לקט שכחה ופאה. הוא צריך לדעת, שצריך להתרגל לוותר, וזהו חלק מהמבחן, אם הוא מסוגל להיות יהודי, כי יהודי נבחן בפרטים קטנים. זוהי הסיבה שעניין לקט שכחה ופאה מוזכר בפרשת המועדות, הימים שבהם אנו עוסקים במצוות המיוחדות לכל חג באשר הוא. בפסח ישנן מצוות הקשורות באיסור כרת, ובכל זאת, גם אז מצווה התורה: זכור את העני! זכור את הפרטים הקטנים, לקט שכחה ופאה.

בפרשת 'אמור' ישנו פרק שלם בענייני המועדים: פסח, ספירת העומר, שבועות, ראש השנה, יום הכיפורים וסוכות. בפרק זה אנו מוצאים פסוק אחד, שלכאורה נראה שאינו קשור כלל לעניין. וכך נאמר בו: **"וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פְּאֵת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקְט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט, לְעֵנִי וְלִגְר תַּעֲזֹב אֹתָם"** (ויקרא כ"ג,כ"ב). ולכאורה, מה עניינו למועדי השנה?

רש"י הרגיש בדבר והביא את דברי רבי אבדימי ב"ר יוסף, "מה ראה הכתוב ליתנה באמצע הרגלים - פסח ועצרת מכאן, וראש השנה, יום הכיפורים וחג הסוכות מכאן? ללמדך, שכל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, מעלין עליו כאילו בנה בית המקדש והקריב עליו קרבנותיו בתוכו". יוצא מכאן, מסמיכות עניין מצוות הנתינה לעני לפרשת המועדות, למדים אנו, מה רבה חשיבותן של מצוות הנתינה לעני.

אך עדיין יש מקום לשאול: מדוע חשיבותן של מצוות אלו היא כה רבה?

הגמרא במסכת יבמות אומרת: גר שבא להתגייר, מנסים בתחילה לדחותו, כדי לברר, אם אכן כוונותיו רציניות. לכן אומרים לו: דע לך, שעם ישראל סובל

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש. כדורי וב"ב. נעם יצחק בן רחל ברכה חגי פרזול וב"ב. נעם יצחק בן רחל ברכה מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים תומר בן רונית. ציון ומאיר אברהם וב"מ ניסן משה בן חנה. ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה. ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה. שמעון בן זלפה רחל ברכה בת פדילה דליה. יצחק דדש אורי דניאל בן איריס. נועם בן איריס יוסף ליאור בן אפרת דליה. רון בן איריס עידן בן רבקה. עמית בן רבקה עובדיה בן נעימה אליהו. ארז מזרחי וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר. חונית בת סימי אילן בן ג'ולייט. אילנה בת רוחמה. חגית בת ז'ילה גילה. תמר בת דליה. סיון בת אסתר

זרע קודש בר קיימא

נטלי בת יונית. נועה בת ברכה. ישי בן ז'ילה גילה. שגית בת רותי

רפואה שלמה

הראשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א ימנה ניזרי בת טסה - בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה - בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי. אפרת דליה בת נעימה אורן בן אסתר. יצחק בן עזרא שירה שילת בת אורלי. יצחק בן לורה לאה ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה. סימי בת סוליקה מזל בת חנה. אור בן סיגילית יוספוב ברכה בת ענה - בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה. עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה. דב בן מזל גילה חיה בת אקבאל. אקבאל בת נושפארין יפה בת שפיה. יוסף מרדכי בן רחל תמר פורטונה בת מיסה. רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה. מונאבאר אורה בת גוהר אליהו בן גוהר פנינה. שרה בת אביבה מירה בת מונאבאר - נחת מכל יוצאי חלציהם חנה בת הדסה. סיון בת אסתר - לידה קלה כל עם ישראל

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת
יעקב בן שרה

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות
איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

ג' אייר תשע"א		07/05/2011	
פרשת אמור			
"ח לעומר - פרקי אבות ב'			
הפטרה: "והכהנים הלויים" - יחזקאל מ"ד			
ש. קייץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:44	20:02	20:52
ת. אביב	19:02	20:05	20:49
חיפה	18:54	20:06	20:52
ב. שבע	19:02	20:03	20:49

מהו איסור ערלה והאם צריך לחשוש לאיסור זה בכל הפירות?

Ice ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה !

פירות ערלה, היינו: הפירות שמניבים אילנות, המאכל במשך שלש השנים הראשונות לנטיעתם, אסורים באכילה ובהנאה מן התורה. ואיסור זה נוהג בין בארץ ישראל ובין בחו"ל. ואף בפירות, שהם ספק ערלה בארץ ישראל- אסור. המוצא או רוכש אילן, ואינו יודע שנותיו - ואין הבעלים נמצאים, אם נראה אילן זקן- פירותיו מותרים.

גוי שאומר, שעברו על האילן שלוש שנים- אינו נאמן. ישנם זני פירות, שבהם אחוזי הערלה גבוהים ביותר - ואין לקנותם, אלא בחנות, שיש בה השגחה ותעודת כשרות, כגון: "ענבים" ירוקים בלא גרעינים, וכן פרי ה"קווי", "אפרסק ספטמבר", "פפאיה" ו"אוכמניות". אולם, ישנם סוגי פירות, שאין בהם חשש ערלה, מפני שאין האילן מניב פירות אלא לאחר כ-4-5 שנים ומעלה, כגון: זית, תמר, תאנה, אפרסמון, גויאבה, דובדבן, חבוש, חרוב, מנגו, משמש, לימון, פקאן, שזיף, תפוח, תפוז וקלמנטינה.

אמונה ובטחון בבורא העולם

לאחר פטירת הצדיק ר' אריה הלפרין זצ"ל הובא סיפור מופלא אודותיו, שיש בו ללמדנו, עד כמה הייתה עצומה רמת ביטחון במי שאמר והיה העולם: ר' אריה אומנם היה חסר אמצעים כספיים, אך בעל אמונה וביטחון רב היה. כאשר ביקש להשיא את אחת מבנותיו, ולרש אין כל, נאלץ הוא לגשת לעסקנים, על מנת שיוכלו להפנותו לעשירים, כדי שיוכלו לתרום עבורו.

פעם אחת, לאחר שסעד את סעודתו, החל לברך את ברכת המזון – והנה לאחר דקות אחדות קיבל שיחת טלפון. אחד מבני הבית הרים את השפופרת. מהצד השני הזדהתה אשה עשירה, אשר ביקשה לשוחח עם ר' אריה. היא ביקשה לתהות על קנקנו ולוודא, כי אכן התרומה, שהיא מבקשת לסייע, מגיעה למקום הנכון.

אולם היא התבשרה, כי כרגע נמצא הוא באמצע "ברכת המזון". לתומה חשבה, "כמה זמן אדם מברך ברכת המזון, חמש דקות? שבע דקות?". חיכתה בסבלנות והחליטה להתקשר לאחר כרבע שעה. זה נראה לה זמן סביר בהחלט לכל הדעות – ולכן הייתה בטוחה שתוכל לשוחח עימו. להפתעתה המרובה לא היה גבול. התשובה שהתבשרה מן העבר השני הייתה, כי הרב עדיין מברך את ברכת המזון!

זאת אומרת, האיש שעימו רוצה לשוחח מברך את ברכת המזון כחצי שעה! וזאת, על אף שבודאי שמע, כי היא מדברת מהצד השני. היא התקשתה להאמין. לעצמה חשבה: כל אדם שפוי, בעל דעת, כאשר הוא מבקש להשיא את בתו ומן העבר השני נמצא עשיר, אשר מבקש לתרום, אין ספק שיש לקצר - ועוד כאן מדובר בברכת המזון, כמה זמן ניתן לומר ברכה זו?

הסיפור חזר על עצמו גם בפעם השלישית, וזאת לאחר שהמתינה כרבע שעה נוספת. רק בפעם הרביעית ענה ר' אריה לאותה עשירה. הוא בירך את ברכת המזון כשעה! היא התקשתה להאמין, כי קיים אדם המסוגל לברך ברכה במשך זמן כה ממושך.

לאחר שיחה קצרה עימו הבינה, כי מדובר באדם מורם מעם, איש יקר, אשר האמת נר לרגלו ולא יפסוק באמצע "ברכת המזון" גם כאשר התורם נמצא מן העבר השני של השיחה, ואף שמצבו הכלכלי בכי רע ומבקש הוא להשיא את בתו. לפיכך החליטה היא לתרום את כל ההוצאות, מחיר החתונה, שמלה לכלה, הוצאות נלוות ואף את מחיר שכירת הדירה לתקופה ממושכת.

בשעה טובה אנו שמחים להודיע כי יצא לאור ספרו של רבנו, הרה"ג אליהו חיים פנחסי שליט"א

ספר ממלכת כהנים- הלכות טומאת כהנים להלכה ולמעשה

הספר דן בנושאים רבים ומגוונים: «האם מותר לכהן להיכנס בבתי-החולים? «האם בתי-חולים שבארץ דינם שונה מבתי-חולים בחו"ל? «האם מותר לכהן לערוך את ברית-המילה בבניין ביה"ח? «האם מותר לכהן להספיד? «האם נטמא הכהן כאשר הקהל נמצא תחת מטריות צפופות? «האם מותר לכהן לבקר את אשתו לאחר הלידה? «האם קברי עכו"ם מטמאים? ועד שאלות רבות המתייחסות להלכה ולמעשה.

הספר מלווה בהסכמת גדולי הדור: הרה"ג עובדיה יוסף, הרה"ג אליהו בקשי דורון, הרה"ג שלמה משה עמאר, הרה"ג אביגדור נברצל, הרה"ג מאיר עצמון, רח"ב בשם בטל" 0504-115673

הספר מופץ במחיר מסובסד. למעוניינים בפרטים נוספים, נא לפנות למערכת...

מניינים

לקבלת העלון חנם ב-email מיידי שבוע,
שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

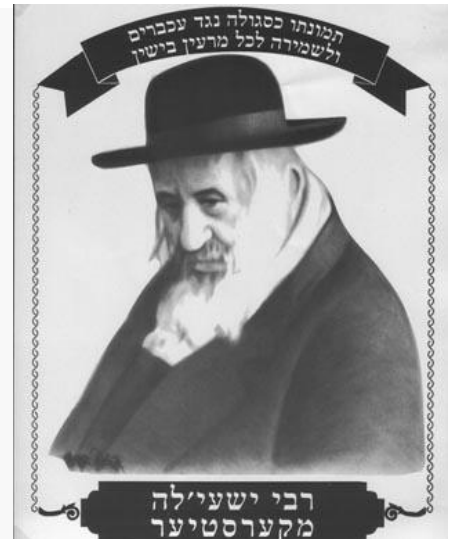
נתן להקדיש את העלון
לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח"ב בשם א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 054-7646633

רבי ישעיה שטיינר הידוע כרבי ישעיה'לה מקרסטיר זצ"ל: נולד בשנת ה'תרי"ב (1852) בכפר זאבריו שליד סלובקיה. מייסדה של חסידות קרסטיר ואף שימש בה כאדמו"ר. אביו נפטר בהיותו בן שלוש. בגיל שנים-עשר אמו שלחה אותו לבית האדמו"ר רבי צבי הירש פרידמן מליסקא, אשר בהמשך מינה אותו למשמשו ונאמן ביתו. **לאחר פטירת רבו החל להתפרסם כ"בעל מופתים" ורבבות חסידים נהרו אליו. בחוגים רבים משתמשים כיום בתמונתו כסגולה נגד עכברים ולשמירה לכל מרעין בישינ.** נפטר ב-ג' אייר ה'תרפ"ה (1925). חי כ-73 שנים. ציונו בקרסטיר.

רבותיו: האדמו"ר ר' צבי הירש מליסקא, האדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז. **ילדיו:** ר' אברהם (מילא את מקום אביו כאדמו"ר, אך לאחר פחות משנתיים, ב-ח"א אדר א' ה'תרפ"ז [1927] נפטר). **תלמידיו:** בנו, ר' אברהם. חתנו, ר' מאיר יוסף רובין. (שניהם מילאו את מקומו כאדמו"רים בקרסטיר). **אביו:** ר' משה.

בל ודוחק היו מנת חלקו של ר' פינחס. חנות המכולת הקטנה שהחזיק, ובה השקיע את כל הונו ומרצו, לא הניבה רווחים. להפך, מרובה הייתה ההוצאה על ההכנסה, הפסדיו הצטברו והלכו, וחובותיו תפחו.

זמן רב התרגלו ילדיו למחסור, ואף אשתו קיבלה את הדין באהבה. אולם השנים עברו, המשפחה גדלה, והמצב נעשה בלתי-נסבל. "באו מים עד נפש. עד כמה נוכל אני והילדים לשאת את חרפת העוני?". החלה האישה לעורר את בעלה לעשות משהו. ר' פינחס נשא את עיניו לשמים, כמתכוון ללשון הפסוק: **"מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי, עֲזָרִי מֵעַם ה'".** ולפתע עלה בדעתו, כי אכן רק לברכת שמים הוא זקוק, שהלוא חנות יש לו...

לא-הרחק מהיישוב שבו התגורר שכנה העיירה קרסטור, שבה ישב רבי ישעיה שטיינר, הנודע בכינויו ר' ישעיה'לה קרסטיר. סיפורי מופת שנקשרו בשמו היו שם-דבר בכל הסביבה. כעת החליט ר' פינחס לצעוד בדרך העולה לקרסטור, לחלות את פני הצדיק, אולי ירעיף עליו את ברכותיו ויתפלל להצלחתו.

החמימות המיוחדת, שבה נתקבל אצל הצדיק הותירה את ר' פינחס נבוך מעט. הוא החל לתאר את מצבו, וחש כי הצדיק עוטפו באהבה, ומאזין לו רוב-קשב. כשסיים, הרים רבי ישעיה'לה את ראשו, ואמר: **"ר' פינחס בני, עזוב את העבודה בחנות ולך להתפרנס מתיווך דירות וקרקעות. ה' יהיה בעזרך".** ר' פינחס עמד מופתע. מעולם לא עסק בתיווך ואין לו שום מושג בתחום זה. אך הוא ידע, שאין להקשות על דברי הצדיק. הוא יצא מהחדר ושב אל ביתו.

לא עבר זמן רב ושמו של ר' פינחס נודע כסוחר גדל"ן מצליח. מיד לאחר שובו מקרסטור סגר את המכולת והחל לעסוק בתיווך בתיים וקרקעות. בכל עסקה שעשה האירה לו ההצלחה פנים, ור' פינחס העני נהפך לעשיר מופלג ועתיר נכסים. אשתו וילדיו היו עכשיו מטופחים ולבושים היטב, וגם ביתו השתנה לבלי-הכר. כשחלפה שנה מאז קיבל את ברכת הצדיק, החליט ר' פינחס לעלות שוב לקרסטור ולהביע את תודתו. הפעם בא ישוב בכרכרה מכובדת, רתומה לסוסים אבירים, ועגלון צמוד הממתין להוראותיו. "באתי להביע את תודתי העמוקה על הברכה שברכני", אמר ר' פינחס לצדיק. "ברוך ה', מאז עשיתי כעצתו נהפכתי לעשיר גדול". הצדיק הביט בו בעיניים מאירות ושאל: **"וצדקה אתה נותן?". לרגע התכרכמו פני האיש, אך מיד ענה: "ודאי. מעודי הפרשתי צדקה לעניים".**

שתק ר' פינחס רגע והוסיף: "אבל, רבי, דבר אחד אכן מציק לי מאוד. אינני יכול לסבול את הצביעות, שרבים נוהגים בה. כשהייתי עני וחסר-כול, מעטים היו ידידי. עתה נעשו פתאום הכול לקרובי ולידידי. עני אחד מסביר לי, כי הוא קרוב-משפחתי, שכן סבו היה בן-דוד של אבי. וכך שני ושלישי ועוד רבים. **הם למדו להחניף לי, אבל מטרתם אחת – כספי. קשה לי לתת כסף לבני-אדם כאלה".**

הצדיק לא השיב, אבל קרא לגבאי. "הבא לכאן בבקשה דף נייר, נוצה וקסת דיו", אמר לו. בתוך כמה רגעים היה הכול מוכן על שולחן הצדיק. ר' פינחס עמד משתאה, והנה הצדיק קורע את הנייר לפיסות קטנות. רבי ישעיה'לה פנה אל ר' פינחס: **"אמור לי בבקשה את שמותיהם של היהודים המכובדים ויראיה-שבעירך".** ר' פינחס עדיין לא הבין, למה דבריו מכונים, אך מנה לפני הרבי את היהודים הזכורים לו, והרבי כותב את שמותיהם על פיסות הנייר.

כשסיים לכתוב את השמות אמר הצדיק: **"אני מתכוון עכשיו לערוך הגרלה בין הרשומים בפתקים, מי מהם יזכה בעושר, שאתה סובל כל-כך ממנו".** ר' פינחס החוויר. רק עתה תפס את משמעות העניין. הוא הבין כי בעוד רגע קט ישוב להיות עני מרוד, וכל עושרו יילקח ממנו. כשכל גופו רועד החל להתחנן לפני הצדיק ולהביע חרטה על מה שאמר. אולם ארשת פניו של הצדיק נשארה רצינית. בעוד הוא מקפל את פיסות הנייר קרא לעברו: **"בשביל מה יהודי צריך כסף, אם לא כדי שיוכל לתת צדקה לעניי עירך?".** כל פיסות הנייר היו מקופלות היטב ומוכנות לגורל. ר' פינחס פרץ בבכי ובלב שבור ביקש והתחנן לפני הצדיק לתת לו הזדמנות לתקן את דרכיו. מעתה הוא מבטיח לפזר מהונו לכל נצרך.

בינתיים קרא רבי ישעיה'לה לגבאי וביקש ממנו להביא כלי מתאים, ובתוך כך אמר לר' פינחס: "רואה אני, כי אכן מתחרט אתה על התנהגותך ועל דבריך. אני מוכן להשתדל עוד פעם בעבורך. אכתוב גם את שמך על פתק ואכניס אותו לגורל. **אם יעלה שמך בגורל, יהיה זה אות משמים כי נתקבלה תשובתך".** הפתקים הוכנסו אל הכלי, והגבאי התבקש להוציא פתק אחד. ר' פינחס הביט בגורל בעיניים כלות, שפתיו רחשו תפילה, ובלבו הבטיח כי ישנה את דרכו וייתן צדקה ביד רחבה לכל נזקק. ליבו החסיר פעימה, כאשר מסר הגבאי את הפתק הזוכה לידי הצדיק.

רבי ישעיה'לה פתח את הפתק וקרא: **"ר' פינחס, זכית!".** דמעות של אושר נקוו בעיניו. בהתרגשות ובהכנעה שמע את מילותיו המעודדות של הצדיק, כי מעתה ודאי ראוי הוא לעושר, וכי מהיום ידע לעשות בכספו אך טוב וחסד. כשנפרד מהצדיק, היה ר' פינחס אדם אחר, וכזאת הייתה גם התנהגותו.

סיפורנו הוא סיפורם של שניים: בני הזוג גב' יוגב ובעלה ארנון. לזוג שני תינוקות והאב עובד לפרנסתו כנהג מונית. רגלו הייתה קלה על הגז ורעייתו התחננה אליו עשרות פעמים **לבל ינהג נהיגה פרועה העלולה להוביל לאסון**. ביום מן הימים, בשעה 12:30 בצהריים, סיים ראובן שמשונוב תלמיד כיתה ה' את לימודיו בתלמוד תורה "שושנים לדוד". ראובן, הבן הבכור של הרב שמשונוב, היה ילד מקסים במידותיו, שאביו הועידו לגדולות עקב חריפותו ויכולת הניתוח המרשימה שלו. הלה ירד אל שולי הכביש כדי לחצות. **הילד לא הבחין בנהג מונית, השועט בכביש העירוני במהירות של 120 קמ"ש**.

התאונה הייתה בלתי נמנעת. גופו של הילד הועף כמה עשרות מטרים. הנהג הדורס הוא לא אחר מאשר ארנון. הלה בלחץ המעשה ברח מן המקום, מקווה שיהיה נס והילד יחלים. אולם למגינת לבו, מאוחר יותר האזין הוא לחדשות, שבהן הוברר כי **הילד נהרג ל"ע בתאונת "פגע וברח"** והמשטרה מבקשת את עזרת הציבור לעדות ראייה. לא חלף זמן רב ומיודענו עמד לפני השופט יקותיאל גרוסמן. הלה היה נחרץ ותקיף: "הנ"ל הוזחר עשרות פעמים, קיבל דו"חות מרובים, גרם למספר תאונות, נתפס על מהירות גבוהה. מעבר לשלילת רישונו ל-10 שנים, **אני גוזר עליו שנתיים מאסר בפועל**". רעייתו התמוטטה למראה בעלה המובל לריצוי מעצרו. אחיותיה אוששו אותה וסייעו לה בצעדיה הראשונים למזל הבדידות וההלם הנורא.

כאן המקום להזכיר, שהאב השכול **הרב רחמים שמשונוב היה מסדר הקידושין של בני הזוג יוגב**, ויתירה מכך, **הוא אף התכבד להיות הסנדק של שמואל**, בנם הבכור של משפחת יוגב. הרעייה הסתגרה בביתה, חוששת להלך ברחוב עקב הביזיון והבושה מהאסון שנגרם למשפחה היקרה, שהיא כה אוהבת ומכבדת. רגליה לא נשאו אותה לנחמם בימי אבלם, היא אף לא העזה להתקשר או לשלוח מכתב. היא חשה מבוכה איומה וחרדה מפני תגובות המשפחה האומללה, שפרי הביכורים שלה נקטף באשמת בעלה.

אחרי שלושה חודשים החלו הצ'קים לחזור. נושים נקשו על הדלת. המשכנתא אף היא לא כובדה. בעל המכולת ויקטור שאולי הודיע לה בפנים נפולות, שהוא לא נותן מצרכי מזון עד שיכוסה כל החוב. חברת החשמל ניתקה את הזרם, לאחר מכן נותק גם קו הטלפון. חברת יבוא המכוניות עיקלה את המונית של בעלה. עד אותו בוקר, שבו הפכה את כל הבית כדי למצוא כמה פרוטות לקנות חלב ולחם ולא מצאה. היא התמוטטה וזעקה כלפי מעלה: **"למה זה מגיע לי, אבא שבשמים? רחם עליי!!!"**.

נקישות נשמעו בדלת. בפתח שליח ובידיו ארגז עמוס במוצרי מזון יבשים ושקית ניילון גדושה בשקיות חלב, לחם ומטרנה ומעטפה. "זה שלחו לך", אמר ונעלם. **במעטפה היו 3,000 ש"ח**. מיד היא שילמה את החוב לחברת החשמל, וניגשה לבעל המכולת. "גברת יוגב, **את לא חייבת לי פרוטה. אמש הגיע לכאן יהודי ושילם את כל חובך**". היא הייתה המומה. יומיים אחר כך הגיע טלפון מפקיד הבנק: "שלום, לפני דקה עזב את הבנק יהודי, שאינני מכיר **וכיסה את כל המינוס בחשבונך, כולל ההחזר של שתי המשכנתאות**".

פעם בשבוע היא מבקרת את בעלה. הוא שאל: "כיצד את מסתדרת?" והיא סיפרה לו על הסיוע מאדם אלמוני. כששאל האם ביקרה את משפחת שמשונוב מאז התאונה? השיבה שלא העיזה. "בתוך פחות משנה אשתחרר בעז"ה", הוסיף, "אבל אין לי מושג מאיפה אמצא את הכוח ללכת ברחוב ולהיפגש במקרה עם הרב או הרבנית שמשונוב". ביום השחרור מהכלא מצא בתיבת הדואר מעטפה ובה תלוש לקניית בגדים ע"ס 800 ש"ח ופתק קטן: "אנו מברכים אותך על צאתך מן הכלא, ומייחלים שתפתח דף חדש ומוצלח בחיים. קנה לך בגדים חדשים לקראת הכניסה לחיים החדשים. מזל וברכה".

הם ניסו להתחקות אחרי מי שדאג במסירות לכל מחסורה של הרעייה האומללה, אך לשווא. חודשיים לאחר השחרור אזרו בני הזוג יוגב את האומץ לבוא ולהתנצל בפני משפחת שמשונוב. הללו קיבלו אותם במאור פנים והקפידו לשוחח על כל נושא שבעולם, רק לא להזכיר את האסון. "אני נורא מתנצל ומבקש את סליחתכם, אינני יודע איך לנחם, אנא מחלו לי". **ובני הזוג מחלו**.

15 שנים חלפו מאז אותו אירוע טראגי. לבני הזוג נולדו עוד חמישה ילדים. האושר והשמחה שררו במעונם. רק חידה קטנה עדיין ליוותה אותם: **"מי הוא זה שדאג למלא את חסרונם בימים הקשים ההם?"**. בוקר אחד נכנסה האם למשרד-הפנים כדי לדווח על אובדן תעודת זהות ולבקש חדשה. הפקיד שאל: "אתם משפחת יוגב?" "כן", השיבה. "אתם גרתם בעבר ברחוב 'הדף היומי' בשכונת 'ערבי נחל'?" "אכן כן." "לפני כ-15 שנים נבחרתי כשליח לעשות עמכם כמה מצוות בשליחות הרב שמשונוב". השיח לפי תומו.

"הרב שמשונוב?" השתאתה גב' יוגב. "כן", השיב הפקיד, "אנשים נפלאים". בשעת לילה ולאחר תיאום טלפוני, הגיעו ארנון וגב' יוגב עם זר פרחים, לביתה של משפחת שמשונוב, כדי להבין ולהודות. הרבנית האירה אליהם פנים והסבירה: "היינו שבורים ומרוסקים ממותו של ראובן. **אנחנו בני אדם ולא מלאכים**, נודה על האמת, **זעמנו עליך ארנון, על נהיגתך הפושעת והרשלנית**. הרגשנו שקשה לנו לסלוח לך. אבל לאחר שלושה חודשים מישהו דאג ללחוש לנו, כי רעייתך סובלת ממש...

ואז בעלי אמר: 'רבקה, זה הזמן להתעלות על עצמנו. **אנחנו נטרה את לבנו, ונעשה עם הזוג חסד זך ועליון. נדאג לכל מחסורם, גם אם המאמץ הזה יכביד על חיינו**'. בעלי שכר שליח צעיר וביקשו לשמור בסוד את שם משלחו. אך משמים, אחרי 15 שנים, ההבטחה נמוגה... החסד הזה ממש הבריא אותנו, הרגשנו תחושת אחווה כלפיהם ורצון עז, שתזכו להתחזק ביראת שמים, וזו תהיה הכפרה האמיתית הראויה לעילוי נשמתו של ראובן. ובאמת, עקבנו באושר רב אחרי התעלותכם הרוחנית, ומבלי שנקפנו אצבע או עסקנו בשכנוע, אתם ינקתם מן החסד המיוחד הזה, וזכיתם לחסות בצל כנפי השכינה. במידה רבה, אומר בעלי, **ההטבה שלכם כלפינו מבחינה רוחנית, היא עצומה וענקית לאין ערוך מן ההטבות הגשמיות הקטנות ששלחנו לכם באותם ימים**".

הסיפור המופלא מעובד מהספר של ר' קובי לוי, "השאלה. התשובה. העיתונאי"

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל יצחק ששון בן אסתר ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו אורי בן מרים ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתיא זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח'</p>
---	--	---	--	---